

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 922/2023
19.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бориса Васојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пријеполу 2-К. бр. 251/22 од 28.02.2023. године и Вишег суда у Ужицу Кж1-138/23 од 22.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бориса Васојевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пријеполу 2-К. бр. 251/22 од 28.02.2023. године и Вишег суда у Ужицу Кж1-138/23 од 22.06.2023. године, у односу на повреду закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријеполу 2-К. бр. 251/22 од 28.02.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико је не плати у наведеном року, суд ће исту заменити казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а приватном тужиоцу ББ на име трошкова кривичног поступка износ од 124.960,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Приватни тужилац је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1-138/23 од 22.06.2023. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Пријеполу

2-К. бр. 251/22 од 28.02.2023. године, потврђена. Истом пресудом, обавезан је окривљени да на име трошкова кривичног поступка приватном тужиоцу, поред досуђених трошкова првостепеном пресудом, исплати и износ од 16.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Борис Васојевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање, као и да у случају усвајања захтева за заштиту законитости досуди на име састава истог износ од 54.000,00 динара, на терет приватног тужиоца.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог подношења нумерише повреду кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП, коју образлаже наводима да је Виши суд у Ужицу, побијаном пресудом повредио закон на штету окривљеног, тако што је досудио приватном тужиоцу трошкове на име састава одговора на жалбу. По ставу одбране, састав одговора на жалбу није био нужан трошак по приватног тужиоца и у наведеном одговору, пуномоћник понавља истоветну аргументацију као и током поступка, а при томе није било никаквих нових околности које би дале повода за разматрање сложених чињеничних или правних питања, те сходно томе није било ни основа да другостепени суд цени „трошак“ састава одговора на жалбу, од стране пуномоћника приватног тужиоца као нужан, јер он то није био.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је, поред осталог, да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана 261. ЗКП наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7) прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 264. ЗКП прописано је, да кад суд окривљеног огласи кривим, изрећиће у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка.

Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је и означено за које поднеске адвокату припада награда из Тарифног броја 1, док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50 % награде из Тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку. Тарифним бројем 5. у ставу 1. наведене Тарифе прописано је и означено за састављање којих правних лекова адвокату припада награда из Тарифног броја 1, док су ставом 2.

тог тарифног броја означени правни лекови за чије састављање адвокату припада награда из Тарифног броја 1. увећана за 100 %.

У Тарифи за кривични поступак – Тарифни број 5. таксативно су набројани правни лекови, за које се признаје накнада и то да, адвокату припада награда из Тарифног броја 1. за састављање, поред осталог и одговора на жалбу.

Тарифним бројем 8. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано је да поред осталих, за заступање приватног тужиоца, адвокату припада награда као и за одбрану окривљеног.

Сходно изнетом, приватном тужиоцу припада награда на име трошкова за састав одговора на жалбу, јер је окривљени АА правноснажно оглашен кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и правноснажно обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, у које, сходно члану 261. став 2. тачка 7) ЗКП улазе и нужни издаци приватног тужиоца и награде и нужни издаци његовог пуномоћника, а између осталог ту спадају и, трошкови на име награде и нужних издатака пуномоћника приватног тужиоца, у складу са Тарифним бројем 5. АТ, којим је прописано да адвокату припадају трошкови на име састава одговора на жалбу (из списка предмета произилази да је приватни тужилац и имао наведене трошкове у конкретном случају, јер је одговор на жалбу изјавио адвокат – пуномоћник приватног тужиоца).

Поред изнетог, а имајући у виду одредбу члана 444. ЗКП, којом је прописано да ће примерак жалбе првостепени суд доставити противној страни (члан 246. и 247. ЗКП) која може у року од 8 дана од дана пријема жалбе поднети суду одговор на жалбу, а приватни тужилац је преко свог пуномоћника изјавио у складу са одредбама Законика о кривичном поступку одговор на жалбу, то по ставу Врховног суда, пуномоћник приватног тужиоца има право и на накнаду наведених трошкова.

С тога су наводи захтева, којима се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише повреду закона из члана 16. ЗКП, коју образлаже наводима да нижестепени судови исту нису правилно применили.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 16. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног, у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се повреду неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, адвоката Бориса Васојевића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у преосталом делу, на основу члана 487.

став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић